Lietas Nr. C29813311
Lietas arhīva Nr. CA-1894-13/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 14.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis U.Danga,

tiesneši Ž.Žimante un M.Bebriša,

ar tiesas sēdes sekretāri A.Štrombahu,

izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu AS „PrivatBank" prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. E/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 17.decembra spriedumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Aprakstošā daļa

Prasītājs AS „PrivatBank" 2011.gada 4.novembrī cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. E/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008.gada 23.jūlijā starp prasītāju un atbildētāju parakstīts pieteikums konta atvēršanai un kartes saņemšanai fiziskām personām, saskaņā ar kura nosacījumiem no brīža, kad banka ir atvērusi kontu, tiek uzskatīts, ka starp banku un klientu ir noslēgts un stājas spēkā līgums par Konta atvēršanu un apkalpošanu, kas sastāv no pieteikuma un AS „PrivatBank" Vispārējiem darījuma noteikumiem. Ievērojot minēto, prasītājs uz atbildētājas vārda atvēra kontu konta Nr.un izsniedza VISA Platinum karti, ko apliecina 2008.gada 28.jūlija apliecinājums par maksājuma kartes saņemšanu, ko parakstīja atbildētājas pilnvarotā persona /pers. G/.

Prasītājs norāda, ka saskaņā ar līguma noteikumiem piešķīra atbildētājai kredīta limitu Ls 5000,00 apmērā, kā to apliecina konta izraksts. Norādīts, ka, parakstot līgumu, atbildētāja apņēmās pildīt tajā paredzētās saistības, un proti, līdz mēneša, kas seko pārskata mēnesim, pēdējai dienai veikt ikmēneša maksājumu 5 % apmērā, bet ne mazāk kā Ls 5/USD 10/EUR 7 apmērā no parāda summas kredīta limita samazināšanai. Tāpat atbildētāja apņēmusies maksāt prasītājam procentus 1,17 % mēnesī no faktiski izlietotās kredīta limita summas, sākot ar kredīta limita (tā daļas) lietošanas 31.dienu, tomēr no prasības pieteikumam pievienotās konta izdrukas redzams, ka atbildētāja kavēja līgumā paredzēto maksājumu izpildi un neveica kredīta summas un procentu atmaksu saskaņā ar līguma (tarifu) nosacījumiem.

Norādīts, ka 2009.gada 14.augustā prasītājs saņēma iesniegumu no atbildētājas pilnvarotās personas ar lūgumu atļaut atmaksāt VISA Platinum parāda summu un uzkrātos procentus 24 mēnešu laikā. Ņemot vērā minēto, 2009.gada 18.augustā starp prasītāju un atbildētājas pilnvaroto personu tika noslēgta vienošanās Nr.148584, saskaņā ar kuru puses vienojās, ka pēdējā diena, līdz kurai atbildētājai ir jāatmaksā prasītājam viss parāds un jāsamaksā pārējie Vienošanās noteiktie maksājumi, ir 2011.gada 20.jūlijs. Prasītājs norāda, ka atbildētāja pienācīgi nepildīja arī vienošanās nosacījumus, līdz ar to prasītājs 2009.gada 14.oktobrī nosūtīja atbildētājai brīdinājumu par maksājumu kavējumu, kurā lūdza pirms termiņa izpildīt visas vienošanās paredzētās maksājuma saistības līdz 2009.gada 29.oktobrim, ko atbildētāja nav izdarījusi.

Pamatojoties uz Civillikuma 1548., 1579., 1587., 1590., 1651., 1652., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1760., 1765., 1934., 1943., 1946.panta pirmo daļu prasītājs lūdz piedzīt parādu Ls 7832,51 apmērā, kas sastāv no pamatparāda Ls 3916,00 apmērā; procentiem Ls 264,62 apmērā un līgumsoda Ls 3651,89 apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 17.decembra spriedumu prasītāja prasība apmierināta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2008.gada 23.jūlijā starp prasītāju un atbildētāju noformēts pieteikums konta atvēršanai un kartes saņemšanai fiziskām personām, saskaņā ar kuru atbildētāja ir lūgusi atvērt kontu un izsniegt karti VISA Platinum, kā arī veikt to apkalpošanu saskaņā ar pieteikuma un AS „PrivatBank" Vispārējo darījumu noteikumu nosacījumiem.

Tāpat pirmās instances tiesa konstatējusi, ka no brīža, kad banka ir atvērusi kontu, tiek uzskatīts, ka starp banku un klientu ir noslēgts

un stājas spēkā līgums par Konta atvēršanu un apkalpošanu, kā arī konstatējusi, ka atbildētāja ar savu parakstu ir apliecinājusi, ka ir iepazinusies, pilnībā apzinās un apņemas ievērot AS „PrivatBank" Vispārējos darījuma noteikumus un pakalpojumu tarifus.

Pirmās instances tiesa par nepamatotiem atzinusi atbildētājas paskaidrojumos minētos iebildumus, kā arī atbildētājas pārstāvja iebildumus tiesas sēdē, norādot, ka neviens normatīvais akts neatbrīvo patērētāju no līguma teksta izlasīšanas, un, ņemot vērā, ka atbildētāja ir parakstījusi pieteikumu, atzīstams, ka atbildētāja ir iepazinusies ar pieteikuma tekstu un vispārējiem darījumu noteikumiem, apņemoties tos ievērot.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar AS „PrivatBank" Vispārīgajiem darījuma noteikumiem un tarifiem, kas ir pieteikuma neatņemam sastāvdaļa, atbildētājai ir jāveic ikmēneša maksājumi kredītlimita samazināšanai 5 % apmērā no parāda summas pārskata mēneša pēdējā dienā, bet ne mazāk kā Ls 5/USD 10/EUR 7 apmērā. Tāpat atbildētājai ir pienākums maksāt prasītājam procentus 1,17 % mēnesī no faktiski izlietotās kredīta limita summas, sākot ar kredīta limita (tā daļas) lietošanas 31.dienu.

Pirmās instances tiesa arī konstatējusi, ka atbildētāja neveica kredīta summas un procentu atmaksu saskaņā ar pieteikumam saistošajiem tarifu nosacījumiem, ko apstiprina arī atbildētājas pārstāvja rakstveida paskaidrojumi, kā arī paskaidrojumi tiesas sēdē.

Tāpat pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2009.gada 18.augustā starp pusēm noslēgta vienošanās, ar kuru atbildētāja apņēmusies līdz 2011.gada 20.jūlijam atmaksāt prasītājam visu parādu un pārējos noteiktos maksājumus, tomēr atbildētāja nepildīja arī noslēgto vienošanos.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība ir apmierināma, un no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenama izmantotā, bet neatmaksātā kredīta pamatsumma jeb pamatparāds Ls 3916,00 apmērā, procenti par periodu no 2010.gada 25.janvāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 264,62 apmērā un līgumsods par periodu no 2010.gada 21.februāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 3651,89 apmērā.

Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu iesniegusi atbildētāja, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka 2008.gada 23.jūlijā atbildētājas pilnvarotā persona vērsās AS ,,PrivatBank" un parakstīja pieteikumu konta atvēršanai un bankas kartes saņemšanai fiziskām personām. Norāda, ka atbildētājas vienīgais mērķis, kāpēc tās pilnvarotā persona vērsās bankā, bija konta atvēršana un bankas kartes saņemšana, un ne atbildētāja, ne viņas pilnvarotā persona neizteica bankai lūgumu piešķirt kredītu vai aizdevumu, jo tāds nebija atbildētājas pilnvarotās personas mērķis ierodoties bankā. Tādējādi nav pamats uzskatīt, ka starp atbildētāju un prasītāju ticis noslēgts aizdevuma līgums. Norādīts, ka nepamatots ir prasītāja apgalvojums, ka, parakstot pieteikumu, atbildētājas pilnvarotā persona piekrita, ka ir pilnībā iepazinusies ar AS ,,PrivatBank" Vispārējo darījumu noteikumiem, jo nekur atsevišķi par to nav parakstījusies vai kā savādāk apliecinājusi, ka ir informēta par tiem. Uzskata, ka atbildētāja tiek nostādīta nevienlīdzīgā situācijā, jo neko nezināja par bankas tarifiem, kas rada Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta, kurš noteic, ka ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem, pārkāpumu. Norādīts, ka kreditēšanas līgums obligāti ir jānoformē rakstiski, bet no lietas materiāliem ir redzams, ka tajos ir iesniegums par kartes izsniegšanu, kas nav analogs kredīta saņemšanai, līdz ar to nav pamats uzskatīt, ka starp pusēm ir notikusi patērētāja kreditēšana.

2013.gada 4.februārī lietā ir saņemti prasītāja rakstveida paskaidrojumi par iesniegto apelācijas sūdzību, kuros papildus jau prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem norādīts, ka pieteikumu VISA Platinum Konta atvēršanai un kartes saņemšanai fiziskām personām parakstīja pati atbildētāja, nevis atbildētāja pilnvarotā persona. Norādīts, ka starp banku un atbildētāju jau iepriekš bija noslēgts cits aizdevuma līgums, līdz ar to atbildētāja bija bankas klients, un kā jau esošam bankas klientam atbildētājai bija iespēja saņemt VISA Platinum karti, kas saskaņā ar bankas pakalpojumu tarifiem tiek piedāvāta kā kredītkarte ar minimālo kredīta limita summu Ls 5000,00 apmērā, kas savukārt nozīmē, ka VISA Platinum kredītkarti nav iespējams saņemt bez kredīta limita.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas – apelācijas sūdzības iesniedzējas /pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. I/ apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem, bet prasību neatzina.

Prasītāja AS „PrivatBank" pilnvarotā pārstāve /pers. J/ prasību uzturēja, bet apelācijas sūdzību neatzina.

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi dokumentālos pierādījumus, uzskata, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet prasība ir pamatota un apmierināma.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1828.pants nosaka, ka, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdot tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu

lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai izpildītu nepienācīgi. Civillikuma 1717.panta otrā daļa noteic, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt Civillikuma 1720.pants paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Kā redzams no lietas materiāliem, 2008.gada 23.jūlijā starp AS „PrivatBank" un atbildētāju /pers. E/ noformēts Pieteikums konta atvēršanai un kartes saņemšanai fiziskām personām (l.l.56-57), saskaņā ar kuru atbildētāja ir lūgusi atvērt kontu un izsniegt karti VISA Platinum, kā arī veikt to apkalpošanu saskaņā ar pieteikuma un AS „PrivatBank" Vispārējo darījumu noteikumu nosacījumiem.

Pieteikumā noteikts, ka no brīža, kad banka ir atvērusi kontu, tiek uzskatīts, ka starp banku un klientu ir noslēgts un stājas spēkā līgums par Konta atvēršanu un apkalpošanu, kas sastāv no Pieteikuma un AS „PrivatBank" Vispārējiem darījuma noteikumiem, un klientam ir tiesības veikt konta darījumus.

No pieteikuma arī redzams, ka pati atbildētāja, nevis viņas pilnvarotais pārstāvis ar savu parakstu ir apliecinājusi, ka ir iepazinusies, pilnībā apzinās un apņemas ievērot AS „PrivatBank" Vispārējos darījuma noteikumus, kā arī pakalpojumu tarifus.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija par nepamatotu atzīst apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka nepamatots ir prasītāja apgalvojums, ka parakstot pieteikumu, atbildētājas pilnvarotā persona piekrita, ka ir pilnībā iepazinusies ar AS ,,PrivatBank" Vispārējo darījumu noteikumiem, jo nekur atsevišķi par to nav parakstījusies vai kā savādāk apliecinājusi, ka ir informēta par tiem.

No lietas materiāliem redzams, ka 2008.gada 28.jūlijā atbildētājas pilnvarotā persona /pers. G/ parakstījis apliecinājumu par maksājumu kartes saņemšanu (l.l.58), no kura izriet, ka uz atbildētājas /pers. E/ vārda atvērts konts konta Nr. un izsniegta karte VISA Platinum, ar kredīta limitu Ls 5000,00.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija par nepamatotu atzīst arī apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka atbildētājas vienīgais mērķis, kāpēc tās pilnvarotā persona vērsās bankā, bija konta atvēršana un bankas kartes saņemšana, un ne atbildētāja, ne viņas pilnvarotā persona neizteica bankai lūgumu piešķirt kredītu vai aizdevumu, jo no apliecinājuma par maksājumu kartes saņemšanu, ko parakstījis atbildētājas pilnvarotais pārstāvis, nepārprotami ir redzams, ka atbildētājai piešķirtā maksājumu karte ir ar kredīta limitu Ls 5000,00 apmērā. Bez tam, Civillietu tiesu kolēģija norāda, ka no lietas materiālos esošā atbildētājas konta izraksta (l.l.17) redzams, ka 2008.gada 28.jūlijā atbildētājas kontā atradās naudas līdzekļi (kredīta limits) Ls 5000,00 apmērā.

Saskaņā ar AS „PrivatBank" vispārīgajiem darījuma noteikumiem un tarifiem, kas ir pieteikuma neatņemama sastāvdaļa (l.l.47), atbildētāja ir apņēmusies veikt ikmēneša maksājumu kredīta limita samazināšanai 5 % apmērā no parāda summas pārskata mēneša pēdējā dienā, bet ne mazāk kā Ls 5/USD 10/EUR 7 apmērā. Tāpat saskaņā ar tarifiem atbildētāja ir apņēmusies maksāt prasītājam procentus 1,17 % mēnesī no faktiski izlietotās kredīta limita summas.

Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka no lietas materiālos esošā atbildētājas konta izraksta (l.l.14-16) ir redzams piešķirtā kredīta limita izlietojums, kā arī ar naudas līdzekļiem veiktie darījumi, tajā skaitā naudas izņemšana, iemaksa un konta papildināšana. No konta izraksta arī redzams, ka atbildētāja nav veikusi kredīta summas un procentu atmaksu saskaņā ar pieteikumam saistošajiem tarifu nosacījumiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, 2009.gada 14.augustā atbildētājas pilnvarotais pārstāvis iesniedzis bankai iesniegumu, kurā lūdzis atļaut atmaksāt maksājumu kartes VISA Platinum parāda summu un uzkrātos procentus 24 mēnešu laikā, norādot, ka atbildētāja apņemas katra mēneša 20.datumā iemaksāt VISA Platinum kartes kontā nepieciešamo naudas summu saskaņā ar maksājumu grafiku (l.l.62).

No lietas materiāliem redzams, ka 2009.gada 18.augustā starp prasītāju un atbildētājas pilnvaroto pārstāvi noslēgta Vienošanās Nr.148584 (l.l.63), kurā norādīts, ka atbildētāja nepilda savas no līguma izrietošās maksājumu saistības, līdz ar to atbildētājas kopējais neizpildīto saistību apmērs vienošanās noslēgšanas dienā ir Ls 4863,30 apmērā.

Saskaņā ar Vienošanās 1.3.punktu pēdējā diena, līdz kurai atbildētājai ir jāatmaksā prasītājam viss parāds un jāsamaksā pārējie vienošanās noteiktie maksājumi ir 2011.gada 20.jūlijs. Atbilstoši vienošanās 1.4.punktam atbildētāja ir apņēmusies maksāt procentus 14,04% gadā, kas tiek aprēķināti no parāda summas, savukārt saskaņā ar vienošanās 3.punktu apņēmusies maksāt bankai līgumsodu 0,5% apmērā no kavētās vienošanās/maksājuma grafikā noteiktās parāda summas un/vai procentu maksājuma summas par katru kavējuma dienu.

Vienošanās 5.punktā noteikts, ka atbildētājai vienošanās noteiktos maksājumus jāveic, iemaksājot apmaksai pietiekamus naudas līdzekļus kontā ne vēlāk kā vienošanās un/vai maksājumu grafikā norādītajā termiņā un apmērā. Savukārt saskaņā ar vienošanās 4.punktu banka ir tiesīga pieprasīt nekavējoties izpildīt visus vienošanās paredzētos maksājumus pirms termiņa, ja klients ir nokavējis jebkura vienošanās paredzētā maksājuma izpildi, un kavējums pārsniedz 20 dienas.

Kā izriet no lietas materiāliem, arī vienošanos atbildētāja nepildīja, tāpēc prasītājs 2009.gada 15.oktobrī izsniedzis atbildētājas pilnvarotajai personai brīdinājumu par maksājumu kavējumu (l.l.65), ar kuru pirms termiņa līdz 2009.gada 29.oktobrim lūdzis izpildīt visas vienošanās paredzētās maksājuma saistības.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

No prasības pieteikuma un parāda aprēķina izriet, ka atbildētāja savas ne no līguma par Konta atvēršanu un apkalpošanu izrietošās

saistības, ne arī 2009.gada 18.augusta vienošanās noteiktās saistības nav pienācīgi pildījusi, kā arī atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par parāda samaksu, līdz ar to atbildētājas izmantotās, bet neatmaksātās kredīta summas parāds ir Ls 7832,51 apmērā, kas sastāv no pamatparāda Ls 3916,00 apmērā, aizdevuma lietošanas procentiem par periodu no 2010.gada 25.janvāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 264,62 apmērā un līgumsoda par periodu no 2010.gada 21.februāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 3651,89 apmērā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā pastāv tiesiskās attiecības starp prasītāju kā pakalpojuma sniedzēju un atbildētāju kā pakalpojuma saņēmēju. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē atbildētāja ir atzīstama par patērētāju, līdz ar to minētā tiesiskā attiecība tiek izvērtēta, ievērojot speciālā likuma normas.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītāja prasītais līgumsoda apmērs par līgumsaistību neizpildīšanu pielīgtā termiņā nav uzskatāms par neproporcionāli lielu, jo tas nenostāda atbildētāju neizdevīgā stāvoklī un būtiski neapgrūtina parāda samaksu, bet vienlaikus pilda gan sodīšanas, gan zaudējumu atlīdzināšanas funkciju, sniedzot kreditoram zināmu mantisku kompensāciju, par otras līgumslēdzējpuses uzņemto saistību neizpildi, līdz ar to arī minētais līguma noteikums nav uzskatāms par netaisnīgu.

Šādos apstākļos Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa visus lietas apstākļus, kā arī pierādījumus lietā ir novērtējusi pareizi, un pamatoti taisījusi spriedumu lietā par prasības apmierināšanu, piedzenot no atbildētājas pamatparādu Ls 3916,00 apmērā, procentus par periodu no 2010.gada 25.janvāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 264,62 apmērā un līgumsodu par periodu no 2010.gada 21.februāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 3651,89 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami samaksātie tiesas izdevumi Ls 298,62 apmērā (valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu Ls 295,32 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 apmērā).

Tāpat no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami Ls 9,81 apmērā, ko veido ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu un pavēstu nosūtīšanu.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no 2013.gada 14.oktobra līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no piespriestās nenomaksātās naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu,93., 193., 194., 195. un 204.[1] pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. E/, /personas kods/, par labu AS „PrivatBank", reģistrācijas Nr./adrese/, pamatparādu Ls 3916,00 (trīs tūkstoši deviņi simti sešpadsmit lati un 00 santīmi), procentus par laika posmu no 2010.gada 25.janvāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 264,62 (divi simti sešdesmit četri lati un sešdesmit divi santīmi),līgumsodu par laika posmu no 2011.gada 21.februāra līdz 2011.gada 20.septembrim Ls 3651,89 (trīs tūkstoši seši simti piecdesmit viens lats un astoņdesmit deviņi santīmi) un tiesas izdevumus Ls 298,62 (divi simti deviņdesmit astoņi lati un deviņdesmit divi santīmi), kopā piedzenot Ls 8131,13 (astoņi tūkstoši viens simts trīsdesmit viens lats un trīspadsmit santīmi).

Noteikt tiesības AS „PrivatBank", reģistrācijas Nr./adrese/, saņemt 6% (sešus) procentus gadā no piespriestās nenomaksātās naudas summas par laiku no 2013.gada 14.oktobra līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /pers. E/, /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 9,81 (deviņi lati un astoņdesmit viens santīms).

Noteikt persona Etermiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pēc valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas samaksu apliecinošais dokuments jāiesniedz Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2013.gada 13.novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis U.Danga

Tiesneši Ž.Žimante

M.Bebriša